

Maade staar i Afhængighedsforhold til Producenterne af Kød. Dertil kommer, at ved Slagtehuskontrollen blive Dyrene synede i levende Live og endvidere efter Slagning. Det er ikke altid Tilfældet ved den anden Kontrol, Eksportkontrollen, at Dyrene synes i levende Live, og derfor kan denne Kontrol ikke være saa god som den første. Som sagt, for mig staar det saaledes, at Slagtehuskontrollen maa sættes som Nr. 1 og staar over Eksportkontrollen.

Det Forslag, som vi have til Behandling i Dag, forekommer mig at ville være et Tilbageskridt i hygiejnisk Henseende. Jeg skal saaledes nævne noget saadant, som Pølsefabrikationen. Ved Slagtehusene ude i Provinserne maa der kun anvendes 1ste Klasses Kød, og det er flere Steder paabudt, at der skal foretages Trikinundersøgelse. Ovre i Aarhus er man gaaet saa vidt, at der er indført obligatorisk Trikinundersøgelse for alt Svinekød — i det hele synes jo Aarhus at være en By, der gaar i Spidsen paa dette Omraade. Men hvis det her foreliggende Forslag bliver ophøjet til Lov, vil Følgen blive, at det Fremskridt, som vi ere naaede til paa dette Omraade, vil gaa tabt. Naar Eksportkontrollen skal sættes lige med Slagtehuskontrollen, og naar den maaske i det væsentlige kommer til at erstatte Slagtehuskontrollen, vil denne Trikinundersøgelse, som er sat i Gang flere Steder, falde bort, og det vilde jeganse for at være et betydeligt Tilbageskridt i hygiejnisk Henseende. Jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Trikinundersøgelse. Trikinens Forekomst her i Danmark have vi ikke kendt i mange Aar. Den har naturligvis eksisteret her i lange Tider, vel lige saa længe som der har levet Svin og Rotter her i Danmark, men at dette Dyr har været til Stede her, have vi ikke vidst længere end fra 1866. Det har dog vist sig, at i denne forholdsvis korte Aarrække er der forekommet ikke saa faa Tilfælde af Trikinsygdomme. Jeg har den Overbevisning, at Trikinen forekommer langt hyppigere, end man i Virkeligheden antager. Jeg anser det derfor for heldigt, at der bliver foretaget Undersøgelser for at konstatere, hvorvidt Svinekød er befængt med Trikiner eller ikke. Vi vide jo, at blot ved at nyde et eneste Maaltid af trikinbefængt Svinekød, kan man faa flere Tusinder af disse Dyr ned i sin Fordøjelseskanaal, og naar man endvidere ved, at Huntrikinen kan faa indtil 1,500 Unger, vil man se, at paa den Maade kan man ved et eneste Maaltid blive be-

fængt med Trikiner i meget høj Grad, hvilket kan medføre en af de farligste Sygdomme for Mennesket, en Sygdom, der meget ofte kan have dødelig Udgang eller kan ende med at gøre vedkommende til Krøbling for hele Livet. Det forekommer mig at være i høj Grad urigtigt, at en Vare, der ved Kødkontrollen her i Danmark bliver betegnet som hørende til 1ste Klasse, kan indeholde Trikiner og derved foraarsage, at den, der nyder Kød, kan faa en af de værste Sygdomme, man kender. Jeg vilde derfor meget ønske, at Trikinundersøgelsen af vort Svinekød kunde blive meget almindelig og helst gennemført overalt. Det danske Svinekød, som udføres til Hamborg, er der nede Genstand for Trikinundersøgelse, og det hænder jævnligt, at man i Hamborg paaviser, at der findes Trikiner i det danske Svinekød. Bliver det her foreliggende Lovforslag vedtaget, ser jeg ikke bedre, end at det hygiejniske Fremskridt, som vi ere naaede til, hvorved Trikinundersøgelsen er bleven obligatorisk i en By og indført i flere andre Byer og ogsaa i dette Aar er begyndt at blive indført ved Slagtehuset og Kødkontrollen i København, vil gaa tabt. Nu vil man maaske indvende, at en Trikinundersøgelse er kostbar. Saa vidt mig bekendt, betales der i Aarhus 50 Øre for at faa et Svin undersøgt, det vil sige omtrent $\frac{1}{3}$ Øre pr. Pund, og det vil atter sige 4 Øre for en Flæskeskinke eller en stor Flæskesteg, og det forekommer mig ikke at være noget stort eller afskrækkende Beløb. Vi maa huske paa, at hvis man ad anden Vej vil sikre sig mod Trikinfaren og stærkt koger eller steger Kød, bliver det et Spørgsmaal, om denne stærke Kogning og Stegning ikke er kostbarere pr. Pund Kød, end det vilde være at trikinundersøge Kød. Kogning koster Brændsel, og stærk Kogning eller Stegning bevirker ogsaa et betydeligt Svind af Kød, saa det kan være, at den, der ad denne Vej vil sikre sig imod Trikinfaren, i Virkeligheden kommer til at betale mere derfor, end han vilde være kommen til, hvis man havde foretaget en Trikinundersøgelse, og han havde givet disse 50 Øre pr. Svin.

Naar jeg altsaa ser paa dette Forslag fra et sanitært Standpunkt, forekommer det mig ubetinget at være et Tilbageskridt. Og ser jeg paa Forslaget fra den økonomiske Side, stiller det sig for mig paa følgende Maade: Der er jo rundt omkring i de danske Købstæder opført meget kostbare og vistnok ogsaa meget vel indret-